

ningsdirektiv er det derfor nødvendigt at fritage elektricitet, der anvendes til produktion af elektricitet, samt elektricitet der anvendes til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet, fra betaling af el-distributionsbidrag.

Det foreslås derfor, at virksomheder, som producerer elektricitet og som er berettigede til at få tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, får tilbagebetaling af den fulde el-afgift af den del af virksomhedens elektricitet, der anvendes direkte til produktion af elektricitet, samt til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet.

Provenutabet ved den foreslåede ændring skønnes at være ca. 1. mio. kr.

CO₂-afgift af brændsler der anvendes til produktion af tilsvarende brændsler

Ifølge artikel 21, stk. 3, i energibeskatningsdirektivet skal forbrug af energiprodukter på et område, der tilhører en virksomhed, der producerer energiprodukter, ikke betragtes som en afgiftsudløsende begivenhed.

Når forbruget sker med henblik på formål, som ikke vedrører produktion af energiprodukter, f.eks. til fremdrift af køretøjer, betragtes dette imidlertid som en afgiftsudløsende begivenhed, hvorved afgiften forfalder.

Energiproducerende virksomheders egetforbrug af enten mineralolieprodukter m.v., stenkul, brunkul og koks m.v. eller naturgas og bygas, til produktion af tilsvarende produkter på virksomhedens område, er allerede delvist fritaget i den danske lovgivning.

Dette følger af de generelle tilbagebetalingsordninger for momsregistrerede virksomheders forbrug af energiprodukter til procesformål, jf. mineralolieafgiftsloven § 11, stk. 1, gasafgiftsloven § 10, stk. 1, kulafgiftsloven § 8, stk. 1, og elafgiftsloven § 11, stk. 1.

Virksomhederne får dog ikke tilbagebetalt afgifter for energiprodukter anvendt til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand. Beskatningen af varme, ligger imidlertid uden for direktivets anvendelsesområde, jf. energibeskatningsdirektivets artikel 2, stk. 4, litra a. Med hensyn til fremstilling af rumvarme og varmt vand kan forbruget hertil ikke siges at vedrøre produktionen af energiprodukter.

Hvor der ydes fuld tilbagebetaling for mineralolie-, kul- og gasafgiften, ydes der derimod kun delvis tilbagebetaling for CO₂-afgiften.

Efter CO₂-afgiftslovens § 5, stk. 2, er el, der direkte medgår til produktion og distribution af el, fritaget for

afgift. Efter CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 3, er raffinaderiers forbrug af gas- og dieselolie, fuelolie og LPG til fremstilling af disse varer fritaget for afgift.

Med henblik på at bringe den danske lovgivning i overensstemmelse med det nye energibeskatningsdirektiv foreslås det, at raffinaderierne fritagelse for gas- og dieselolie, der anvendes til fremstilling af tilsvarende varer, erstattes af en generel fritagelse for energiprodukter, der direkte medgår til produktion af tilsvarende energiprodukter (kul til kul, naturgas til naturgas, osv.) fritages for CO₂-afgift.

Provenutabet ved denne fritagelse skønnes til at være ca. 200.000 kr.

Fritagelses- og godtgørelsesreglerne for afgift af naturgas og kul om bord på skibe

Ifølge energibeskatningsdirektivets artikel 14, stk. 1, litra c, skal EU's medlemsstater fritage for afgift af energiprodukter, der leveres til anvendelse som motorbrændstof med henblik på sejlads i EU-farvande (herunder fiskeri), bortset fra sejlads med fritidsfartøjer. Desuden skal elektricitet, der produceres ombord på et fartøj fritages for afgift.

Efter energibeskatningsdirektivets artikel 6 kan medlemsstaterne frit gennemføre de afgiftslempelser og -fritagelser, der er fastsat i direktivet som egentlige fritagelser, afgiftsdifferentieringer eller godtgørelser.

Efter reglerne i elafgiftsloven § 2, stk. 1, litra b, er el, der produceres og forbruges om bord på skibe fritaget for elafgift.

Efter reglerne i mineralolieafgiftsloven § 9, stk. 1, nr. 3, CO₂-afgiftsloven § 7, stk. 1 nr. 1, og svovlafgiftsloven § 8, stk. 2, nr. 2, sker der afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer varer til brug om bord i skibe i udenrigsfart og fiskerfartøjer med en bruttotonnage på 5 t eller derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t eller derover. Reglen gælder ikke for lystfartøjer.

Tilsvarende godtgøres afgiften af brændstof til brug om bord på færger eller til erhvervs-mæssig sejlads med andre fartøjer end de, der gives afgiftsfritagelse til efter fritagelsesbestemmelsen, jf. mineralolieafgiftsloven § 11, CO₂-afgiftsloven § 7, stk. 4, nr. 1, og svovlafgiftsloven § 9, stk. 5. Godtgørelsesordningen finder ikke anvendelse på lystsejlad.

Efter kulafgiftsloven § 7, stk. 4, er kul, som anvendes til dampskibsfart, fritaget for afgift. Denne bestemmelse er ikke i fuld overensstemmelse med energibeskatningsdirektivet, idet alle fartøjer i dampskibsfart fritages, også fritidsfartøjer. Det foreslås derfor, at fritagelsen for dampskibsfart indskrænkes til ikke at gælde fritidsfartøjer. Det bør bemærkes, at forslaget formentlig ikke vil have nogen konsekvenser for de